

Írta: Adminisztrátor

2013. február 24. vasárnap -

2013. február 24. - **A Magyarok Világszövetsége Petőfi Sándor Bizottsága 2013. február 16-i értekezletének részvevői egységes következtetésre jutottak a tekintetben, hogy 1989-ben, Barguzinban minden kétséget kizáróan Petőfi Sándor hamvai kerültek elő.**

Az értekezleten jelen volt a barguzini expedíció vezetője Morvai Ferenc is, aki a drámai, helyenként szenvedélyes vita során tudta meg, hogy a barguzini feltárás általa felkért és fizetett vezető régésze az Akadémiának dolgozott, annak a Magyar Tudományos Akadémiának, amely hivatalosan nem volt hajlandó velük együttműködni.

Az értekezleten vetített képes előadást tartott dr. Szabó Géza régész is, aki 1989-ben, a Barguzinban zajló sírfeltárást vezette, majd 1990 januárjában Morvai Ferenc oldalán részt vett Moszkvában a szovjet tudományos akadémián tartott tanácskozáson, amelyen az MTA megbízott antropológusai első ízben vizsgálták meg a Barguzinban feltárt, Petőfi Sándornak tulajdonított csontvázat.

Előbb Kéri Edit, aki ugyancsak a barguzini expedíció tagja volt, majd Morvai Ferenc szegezte neki a kérdést, hogy igaz-e egy az értekezlet előtt pár nappal előkerült régebbi Szabó Géza-interjú állítása, miszerint ő Moszkvában az MTA nevében volt jelen? A régész a terem döbönt csendjében elismerte: Igen, az MTA elnökének felkérésére utaztam Moszkvába – mondta. - Az én pénzemem?! – kérdezte tőle hűledezve Morvai Ferenc, aki ezt most, 23 év múltán tudta meg.

Ezek után Morvai Ferenc megkérdezte dr. Szabó Gézától, hogy hová lett a barguzini feltárás során a koponya alatt talált haj? A régész kitérő választ adott: „Annak idején én mindenhol szerves anyag mintát hoztam el, és ezeket megvizsgáltattam laboratóriumokban.” Morvai, aki erről is 23 év múltán értesült, nem tárgított, és nyomatékkal szólva megismételte kérdését: „Hová tűnt a haj?” Dr. Szabó Géza válasza: „A vizsgálatok alapján nem volt haj.”

(Mint az értekezlet utáni beszélgetésekből kiderült, Morvai Ferenc azért lepődött annyira meg annak hallatán, hogy az általa fizetett és vezetett expedíció során feltárt sírból az ő tudta nélkül, számára ismeretlen laboratóriumokba küldtek mintákat, mert a barguzini expedíció több tagja arra gyanakszik, hogy feltáráskor a koponya alatt talált, majd onnan eltűnt haj az akadémia birtokába került, ahol összehasonlították a Szendrey Júlia hagyatékában megmaradt Petőfi-hajtinccsel, és már 1989-ben pontosan tudták, hogy „a barguzini 7-es sírból igenis Petőfi Sándor földi maradványai kerültek elő”).

Azután, a hallgatóság felé fordulva, Morvai így fogalmazott: „Meglepetéssel értesültem ma, hogy egy olyan embert finanszíroztam, aki a Tudományos Akadémia megbízottja volt, amely (az MTA) nem ült le velünk hivatalosan tárgyalni! Világosan beszéltem?!”

Patrubby Miklós, az értekezlet ülésvezetője maga is meglepetésének adott hangot, hogy 23 év múltán ilyen súlyú, eddig elhallgatott részletek derültek ki, amelyek máig tartóan terhelik a barguzini expedíció tagjainak viszonyát, és tisztázó párbeszédre szólította fel a feleket. Kérte mindazokat, akiket ilyen vagy olyan okból elhallgatások, vagy hazugságok terhelnek, hogy szálljanak magukba, és fedjék fel az egymás elől elhallgatott tényeket.

„Petőfi Sándor iránti alázatból, és Petőfin keresztül, a magyar nemzet iránti alázatból, térjen mindenki az igazság útjára!” – hívott fel a Magyarok Világszövetségének elnöke.

(MVSZ Sajtószolgálat)